

Parabola

*A késő éjszakai házfalak, tetők, utcák, terek bő varázslattal szabad-
jára engedik a fantáziát.*

*Dúskálkodik a néző a lehetőségekben. Sőt még serkenti is képzeletét,
hogy minél szebb legyen a kaland.*

*De kelet felől világosodni kezd. Vetköztető markaival jön a hajnal.
Lekopaszt minden gyönyörűséget a világról.*

*Mi lesz a házfalakkal, tetőkkel? Mi lesz az utcákkal, terekkel? Zsan-
dár rá válnak: bilincsbe verik a fantáziát, ketrecbe zárják a kalandkeresőt.
1 egyenlő lesz 1-gyel.*

Ímé, valamely csodálatos történetek ösztövére parabolája.

Akinek van füle a hallásra, hallja!

És essen meg a szíve a csodálatos történetek védtelen főszereplőin!

SZEPESI ATTILA

1946

*már a vidám aratók hazatértek a távoli rétről
parti kövek tetején billeg az éji madár
kődbe merül a vidék huhukolnak a rengeteg erdők
árny fut a tűzfalon és retten a kandi gyerek*

Varsó

*gyertyalángok a harangszóban
a lovak kőfején
a pupillák szűkülő folyosóin*

*a háztömbök
süllyedő röghegyek*

*arctalanul
jársz az idegen városban*

*az apokalipszis lovasai nyomán
két éjszaka között
fekete napsütésben*

ŐSZ

*rongy akácos
őrizz magad
te jöttment
kövek között
ércektől ittasan
megállj
1977
októberében*

*

*termő üresség újra körülveszel
tar ágaiddal kései őszidőn
villog ezüstben áll a város
varjú se száll feketén suhogva*

*magok pihennek lassúl a lüktetés
kék kristály-háló rejti a lombokat
hűlő redők közé letöpped
álom a rügy a levél s a porzó*

Három bagatell

FOLYÓ

*mélybarna folyó
görgeti az éjszaka
arctalan-fénytelen
tested meghasadó gyümölcsét*

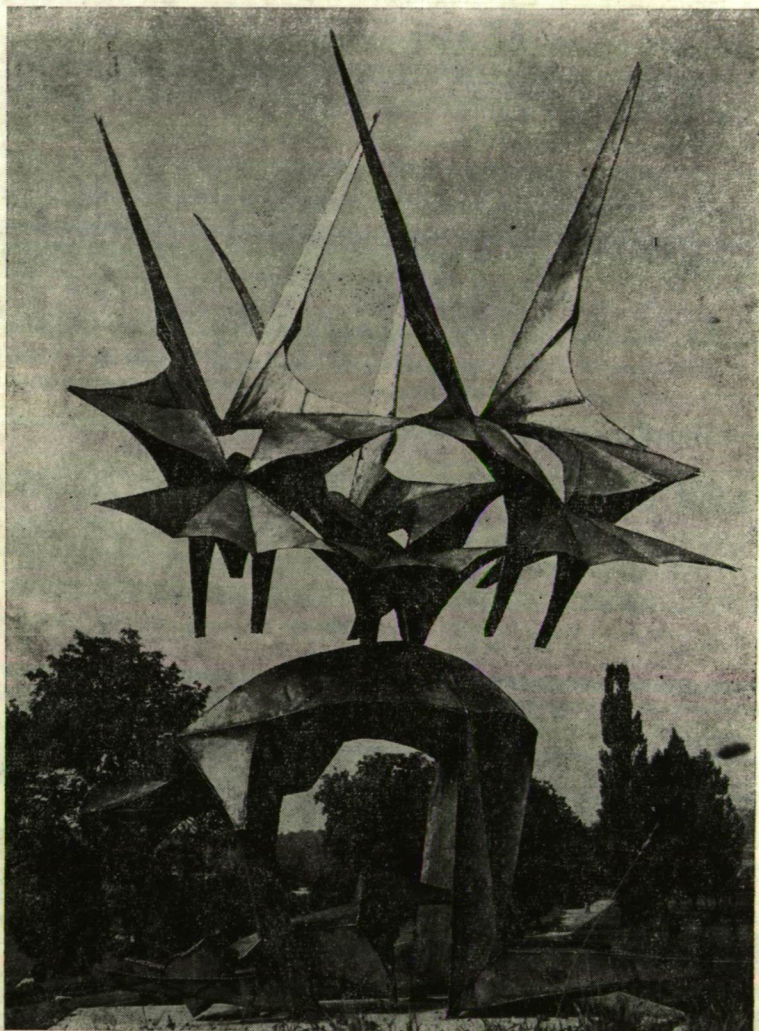
AIÓN

*még én vagyok
járkállok itt az őszben*

*de hallok már
ahogy az aión körbeér
egyre közelebb
sárkánygyíkok rikoltanak*

ÜDVÖZLET

*találomra
felütsz egy régi könyvet
lapjai közt
bársony havasigyopár*

SEGESDI GYÖRGY: ANYA GYERMEKÉVEL